

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 757/2025-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNER s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. K3-16C/32/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. K3-16C/32/2014 po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 581/2023-40 z 12. decembra 2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **1 000 eur**, ktoré **je** Mestský súd Košice **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia (i) základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom mestského súdu po náleze ústavného súdu č. k. IV. ÚS 581/2023-40 z 12. decembra 2023 (ďalej len „skorší nález“) a (ii) základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Košice-okolie. Žiada priznať finančné zadost'učinenie 30 000 eur.

II.

2. Žalobkyňa od januára 2014 s'ťažovateľa žaluje o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Bolo nariadených 19 pojednávanií. Konali sa len štyri. Štyri boli odročené z dôvodov na strane žalobkyne, tri na strane žalobcu a v rokoch 2015 a 2016 boli viaceré odročené na návrh strán na mimosúdne vyriešenie sporu. Preto už skorším nálezom z decembra 2023 ústavný súd vyslovil porušenie ústavných práv s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu, ktorému prikázal konať bez zbytočných priet'ahov a s'ťažovateľovi priznať finančné zadost'učinenie 2 000 eur.

3. Mestský súd nariadil pojednávanie na 7. marec 2024, no odročil ho na 29. máj 2024, keďže s'ťažovateľ deň pred jeho konaním doručil 19-stranové podanie. Pre práceneschopnosť žalobkyne, ktorá vypovedala plnomocenstvo advokátovi, bolo aj toto pojednávanie odročené. Ďalšie pojednávanie sa konalo v júli 2024, no bolo pre ďalšie dokazovanie odročené na október 2024. I to bolo na žiadosť s'ťažovateľa odročené na december 2024. To sa však z dôvodov na strane súdu nekonalo. Po odchode sudkyne na dôchodok bola vec v januári 2025 pridelená novej sudkyni. Na pojednávaní 24. septembra 2025 bolo stranám po vykonaní dokazovania uložené doplniť rozhodné skutočnosti. Pojednávanie bolo odročené na 3. december 2025, ktoré však bolo zrušené pre znalecké dokazovanie.

III.

4. S'ťažovateľ zdôrazňuje celkovú dĺžku konania takmer 12 rokov a to, že už bolo vyslovené porušenie jeho ústavných práv. Okrem toho uvádza, že dokazovanie nie je skončené a nemožno predpokladať skoré skončenie veci na mestskom súde. Preto je toho názoru, že došlo aj k porušeniu jeho ústavných práv na súdnu ochranu a vlastníť majetok. S'ťažovateľ zdôrazňuje, že bezpodielové spoluvlastníctvo zaniklo ešte v roku 2010 a neúmerné trvanie sporu má vplyv na jeho psychiku. Okrem toho musí vynakladať prostriedky na zastúpenie advokátom a dochádza k opotrebeniu jeho majetku, ktorého hodnota klesá. Tým aj odôvodňuje priznanie finančného zadost'učinenia.

5. Mestský súd k ústavnej s'ťažnosti uviedol, že je potrebné vziať do úvahy, že došlo k zmene sudkyne, ktorá sa s vecou musela podrobne oboznámiť, čomu zodpovedalo i obdobie od nariadenia termínu pojednávania po jeho uskutočnenie. Poukázal tiež na skutkovú zložitost' sporu, ktorá vyvolala nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania.

IV.

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. K odstráneniu tohto

stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa skúma s prihliadnutím na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Prihliada sa aj na význam sporu pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02).

7. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorí bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov, no môže sa vyznačovať predovšetkým skutkovou zložitou. Tak je to v prípade sťažovateľa, kde muselo byť nariadené znalecké dokazovanie. Sťažovateľ k predĺženiu konania po skoršom náleze prispel tým, že v dôsledku jeho úkonov došlo k odročeniu dvoch pojednávanií. Vo veci ani od skoršieho nálezu nebolo rozhodnuté, viaceré pojednávania boli odročené aj z dôvodov na strane súdu a posledné pojednávanie bolo odročené na neurčito. V konaní po 12 rokoch od jeho začatia prebieha znalecké dokazovanie. Je zrejmé, že napriek príkazu ústavného súdu konať bez zbytočných prietahov mestský súd konal opäť neefektívne a nesústredene, čím prispel k predĺženiu konania o ďalšie dva roky. Preto bolo ústavnej sťažnosti v rozsahu proti postupu mestského súdu po predchádzajúcom náleze ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyhovieť a vyslovené, že jeho postupom v tomto období boli porušené ústavné práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote.

8. Nebol dôvod vyhovieť ústavnej sťažnosti z dôvodu porušenia základných práv sťažovateľa vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Vo veci sťažovateľa aj napriek 12 rokov trvajúcej konaniu nedošlo k úplnej nečinnosti súdu, ktorá by mala za následok odmietnutie spravodlivosti. To platí osobitne v situácii, keď aj sťažovateľ prispel k predĺženiu konania, keďže i na jeho podnet došlo k odročeniu viacerých pojednávanií a spor sa naťahoval z dôvodu snáh strán o jeho mimosúdne vyriešenie. Hoci celková dĺžka konania je neprimeraná, v týchto okolnostiach postupu súdu nemožno identifikovať to, že by sťažovateľovi bolo odňaté právo na súdnu ochranu. Preto ani nemožno dospieť k záveru o porušení majetkových ústavných práv sťažovateľa. To platí osobitne v situácii, keď z argumentácie žalovaného sťažovateľa nie sú zrejmé žiadne bližšie okolnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k tomu, v čom konkrétnom má spočívať obmedzenie jeho vlastníckych práv.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Tak je to aj v tomto prípade, v ktorom najväčším faktorom pri zistení porušenia ústavných práv sťažovateľa bola neefektívna a nesústredená činnosť mestského súdu. S prihliadnutím na celkovú dĺžku a fázu konania, správanie sťažovateľa a postup súdu po skoršom náleze bolo sťažovateľovi podľa čl. 127 ods. 3 ústavy priznané finančné zadosťučinenie 1 000 eur s tým, že vo zvyšnej časti jeho návrhu nebolo vyhovieť.

10. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľa odôvodňuje, aby mu mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nahradil trovy konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením a ktorých výška 949,17 eur bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti 2 x 371 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) predstavuje sumu 771,68 eur, k čomu treba podľa § 18 ods. 3 vyhlášky pripočítať daň z pridanej hodnoty v sume 177,49 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu